TRĂIASCĂ SCUMPA NOASTRĂ PATRIE REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XII Nr. 2943 ★ Sîmbătă 29 decembrie 1956 ★ 8 pagini 25 bani

Un bilanț îmbucurător care ne obligă

de MANOLE BODNARAȘ

Președintele Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri.

Imi amintesc acum, în prag de an nou, de ultimele momente petrecute la Melbourne, în așteptarea plecării spre țară. Fericiți de succesele obținute, mîndri că sportivii romîni au reușit să se afirme în întrecerea cu cei mai buni sportivi din lume, cucerind cinci titluri de campioni olimpici, trei medalii de argint și cinci medalii de bronz, ne bucuram de faptul că sîntem în centrul atenției generale. Intr-adevăr, specialiștii străini nu fuseseră impresionați doar de faptul că Romînia, pe care în trecut n-o cunoșteau decît ca un simplu punct pe hartă, a obținut locul 8 în ordinea numărului de medalii și locul 11 în clasamentul neoficial pe țări; mult mai semnificativ li se părea, lor ca și nouă, faptul că numărul de sportivi medaliați constituia 40 la sută din numărul total al reprezentanților sportului nostru, iar cifra sportivilor clasați pe primele sase locuri — 62 la sută. Deși aprecierile lor ne-au măgulit, adevărata mîndrie am simțit-o numai la primirea felicitărilor sincere, pornite din inimă, trimise de cei de acasă. De la zeci de mii de kilometri depărtare, noi ne simțeam parcă mai aproape ca oricînd de cei de acasă și, în mijlocul delegațiilor sportive a zeci de țări din toată lumea, înțelegeam parcă mai bine semnificația și rolul sprijinului permanent acordat de partid și guvern mișcării noastre sportive. Dorul nestins de țară ne aducea și mai clar în minte drumul străbătut pînă acum și minunatele perspective de viitor.

Am sosit în țară în toiul campaniei electorale, prilej pentru întregul nostru popor de a trece în revistă marile realizări obținute în ultimii ani, în toate domeniile. Entuziasmul cu care am fost întîmpinați, marea cinste acordată celor mai buni dintre olimpicii noștri, decorați cu inalte ordine și medalii, aprecierile unanime pornite din rîndul celor mai diferite pături ale poporului, ne-au făcut să ne dăm încă odată seama cu cîtă dragoste înconjoară poporul nostru muncitor pe reprezentanții săi sportivi și că legătura între tinerii sportivi și masele muncitoare constructoare ale socialismului în patria noastră este indestructibilă. Am înțeles din nou, în aceste clipe cu și mai multă claritate, cît datorează mișcarea sportivă partidului, statului nostru democrat-popular, ne-am dat seama și mai limpede de ce imaginea patriei a putut însufleți într-atîta pe sportivii noștri la Olimpiadă, de ce, atunci cînd tricolorul cu stema Republicii Populare Romîne s-a ridicat pe cel mai înalt catarg, ochii noștri, ai tuturor, s-au umplut, de fiecare dată, de lacrimi.

In aceste zile, în care întregul popor își trece în revistă realizările obținute în ultimii ani în munca pașnică de construire a socialismului, noi sîntem mîndri că putem raporta, la rîndul nostru, succese deosebite pe linia atragerii maselor de oameni ai muncii în activitatea sportivă, a ridicării nivelului performanțelor, a afirmării Republicii noastre Populare pe arena marilor întreceri sportive internaționale, care a culminat cu victoriile obținute la Olimpiadă. Numărul de oameni ai muncii angrenați în activitatea sportivă de masă a crescut de la an la an; participarea lor la marile competiții populare, ca: Spartachiada tineretului, crosurile de primăvară și toamnă, concursurile de casă ale colectivelor sportive și întrecerile sportive în cinstea marilor sărbători ale clasei muncitoare se cifrează la milioane. Complexul G.M.A., această adevărată școală a voinței și curajului, a vigoarei și dragostei de viață, atrage și el, an de an, zeci de mii de aspiranți. Numărul celor care au fost instruiți pentru a conduce și îndruma această uriașă activitate a sporit mereu, ajungînd astăzi la aproape 30.000. Acestor oameni, instructori și organizatori sportivi, care muncesc cu drag în orele lor libere pentru dezvoltarea mișcării sportive, a căror activitate modestă dar perseverentă stă la baza tuturor succeselor, le datorăm mult.

Creșterea prestigiului internațional al sportului nostru a fost determinată de drumul mereu ascendent către o pregătire științifică, spre un proces de instruire-antrenament bazat pe cele mai avansate cuceriri ale științei sportive. Ca rezultat, în marea majoritate a sporturilor s-a trecut la forme evoluate de întreceri; numărul sportivilor clasificați s-a ridicat la peste 100.000 iar nivelul normelor de clasificare a putut crește considerabil. In nici o ramură de sport n-au mai rămas valabile vechile recorduri, ele fiind întrecute de mai multe ori în decursul ultimilor patru ani. Față de acest veritabil salt calitativ, în mod firesc succesele internaționale de mare răsunet n-au putut întîrzia prea mult. Jucătoarele noastre de tenis de masă Angelica Rozeanu și Ella Zeller au cucerit titluri de campioane și în ediția din acest an a campionatului lumii. Echipa feminină de handbal a devenit campioană mondială. Echipele masculine și feminine de volei au ocupat locul II în ultima ediție a campionatelor mondiale. Formația reprezentativă a orașului București a încheiat cu succes turneul întreprins în țara rugbiului, Anglia. La atletism și tir, box și scrimă, gimnastică și canotaj ne-am cîștigat un binemeritat prestigiu internațional. Au rămas mult în urmă timpurile în care simpla participare a reprezentativelor țării la o competiție constituia un scop, iar năzuințele se rezumau la un loc cît de cît onorabil, pe la mijlocul clasamentului. Astăzi, noi am ajuns să „discutăm" de la egal la egal cu țări de o veche tradiție sportivă, să întrecem în cadrul „competiției competițiilor" — Jocurile Olimpice — țări ca Finlanda, Polonia, Cehoslovacia, Canada etc. și să depășim ca număr de medalii de aur țări ca Japonia, Germania și Franța.

Nimeni nu mai poate pune azi la indoială faptul că atari succese ar fi fost imposibile fără sprijinul de zi cu zi acordat de partid și guvern, fără contribuția întregului popor. Ele se datoresc în primul rînd politicii juste a partidului față de mișcarea sportivă, călăuzirii pașilor noștri pe drumul sănătos al preluării creatoare a tradiției sportive și îmbogățirii ei necontenite. Poporul nostru harnic și talentat, creator al unui tezaur cultural, artistic și științific unanim apreciat, s-a dovedit din totdeauna ca avînd aplicații deosebite și în domeniul sportiv. Succesele — de mare prestigiu pe atunci — ale unor sportivi ca boxerii Lucian Popescu, I. Chiriac, Gh. Axioți, Ion Popa, că-

(continuare în pag. a 2-a)

Bine ai venit, Piciule. Incepu se să mă doară mîna de atîta scris. Acum, scrie tu mai departe!
Desen de MATTY

CALATORIE CU SPORTIVII

La Bombay, așteptînd să plec în țară, a coborît într-o zi avionul care transporta pe sportivii romîni, victorioși la Melbourne. M-au primit între ei. Foarte plăcută societate. Oameni tineri, veseli și politicoși, puternici fără aroganța puterii. Reprezentau vitalitatea poporului nostru, pe care în competiția universală îl impuseseră printre primele popoare ale lumii, prin forța și măiestria lor. Nici nu se poate o întîlnire mai neașteptată. Nu scot nici un fel de infumurare din faptul că, în tinerețea mea, limba latină, teoria cunoașterii și literatura comparată mi s-au părut singurele lucruri vrednice să te consacri lor. Nu m-am îndeletnicit cu sportul. Mi se pare că într-un rînd am și cîrtit puțin împotriva lui. Fără legături cu mișcarea sportivă actuală, mă mulțumeam să admir pe învingătorii în Jocurile Olimpice, nemeice și istmice, cîntați de poetul grec Pindar, în veacul al V-lea înainte de era noastră. Dar Jocurile Olimpice au reînviat. La cîțiva ani odată, întregul tineret al lumii, partea lui cea mai frumoasă și mai îndemînatică, se adună pentru a arăta forța, disciplina, magistralitatea națiilor pe care le reprezintă. Se produce atunci ceva pilduitor pentru întreaga lume. Energiile naționale în loc să se opună și să se combată, se desfășoară paralel și, în loc să se nimicească reciproc, doresc să se întreacă. Așa ar trebui să se petreacă lucrurile în domeniul tuturor legăturilor dintre popoare. Emulația în locul opoziției este lozinca de care se anină toate speranțele lumii. Sportivii o realizează de pe acum. In mîinile lor arde una din făcliile păcii.

Stînd de vorbă cu sportivii, cu o timiditate explicabilă prin puțina mea știință în ce-i privește, mi-am spus că oameni ca ei nu se formează nici repede, nici ușor. Fiecare din acești simpatici și politicoși tineri a trebuit să depună îndelungi sforțări, atent călăuzite, pînă a putea să ne reprezinte cu cinste. Pe fapta fizică a antrenamentului sportiv se dezvoltă un mare număr de însușiri și achiziții morale, printre care rezistența, stăpînirea de sine, disciplina de viață cea mai riguroasă, camaraderia, cavalerismul. Și m-am întrebat atunci: cum se face că scriitorii s-au oprit atît de rar în fața vieții sportive a țării? Sportul pune observatorului numeroase probleme de psihologie și morală, vrednice a fi studiate în acei care-l cultivă. Pindar a cîntat pe atleții greci. Poate că un scriitor de-al nostru se va opri odată în fața aspectelor atît de atrăgătoare ale sportului și ale oamenilor lui, către care, din colțul meu, zburînd de la Bombay, îndreptam priviri curioase, devenite îndată prietenești.

Acad. Tudor Vianu

De la stînga, primul plan: Olga Orban, C. Dumitrescu, Șt. Onisie, N. Linca, Angelica Rozeanu, L. Rotman, Șt. Petrescu, D. Ionescu, Gh. Viziru.
Planul doi: Lazăr Baroga, Nagy Irina, Iosif Sîrbu, M. Tunu, Titus Ozon, J. Ponova și M. Nedeff.
(Văzuți de NEAGU)